

การอธิษฐานและการสรรเสริญ

นิรนาม

พระธรรม เอเฟซัส 5:9, สดุดี 62:9

คำนำ

นมัสการ เป็นคำกว้างและครอบคลุมไปทุกอย่าง เป็นถ้อยคำสิ่งที่เราสัมพันธ์กับพระเจ้า พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญูณ การนมัสการต้องออกมาจากจิตวิญญูณของเรา ไม่มีสิ่งใดที่เป็นความสุขเท่ากับการนมัสการพระเจ้า

โครงเรื่อง

การนมัสการจะให้เกิดผล

1. ให้เราเปิดใจของเราออก ให้มีอิสระเสรีภาพในการนมัสการ ร้องเพลงออกจากจิตใจ เป็นเพลงบทใหม่ นมัสการพระเจ้าด้วยการแสดงออกถึงความเชื่อของเรา นมัสการพระเจ้าด้วยจิตวิญญูณของพระเยซูอยู่ในเรา
2. ให้เรามาพระวิญญูณ เอเฟซัส 5:9
3. ให้เรามีคนตรีในจิตใจ คือมีความหนักแน่นเตรียมจิตใจให้พร้อมสำหรับการนมัสการ อย่าห่วงใยสิ่งใด ๆ อย่าห่วงใยคนที่อยู่รอบข้างเรา พระเจ้าให้เรามีวิญญูณในการรับรู้ เมื่อเราได้รับอะไรจากพระเจ้าให้เราปล่อยสิ่งนั้นออกมาอย่างอิสระ เพราะในอดีตคริสตจักรมีสภาพการนมัสการในสภาพเก่า ๆ (แก๊งที่จะนมัสการ, ระว่างตัว) มาตลอด

สรุป

ศิษยาภิบาลหรือผู้นำต้องอธิษฐานขอนิรันดร์จากพระเจ้า คริสตจักรจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงในการนมัสการพระเจ้า ถึงเวลาที่เราจะรอกอย ฟังพระสุรเสียงของพระเจ้าแล้ว ผู้นำเพลงจะต้องนมัสการสรรเสริญพระเจ้าด้วยตัวเองก่อน ต้องมีความมั่นใจในตัวเองในบทเพลงที่นำมานมัสการ ผู้นำอย่าห่วง

เรื่องการประชุมจะมองเราอย่างไร ผู้นำย่อมองคนใดคนหนึ่งอย่างเจาะจง แต่มองทั่วทุกคน เพลงที่
ร้องจะต้องต่อ ๆ กันไป ไม่ควรหยุดในแต่ละเพลง

ที่มา : เพื่อนผู้นำ, ปีที่ 7 ฉบับที่ 36 กันยายน-ตุลาคม 1998, หน้า 54-55.